

РЕШЕНИЕ

№ 6149

гр. София, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5603** по описа за **2023** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ срещу решение № 1651/08.04.2023г., постановено по НАХД № 20221110216663/2022г. по описа на Софийски районен съд, НО, 15-ти състав, с което е изменено наказателно постановление /НП/ № 42-0003926/14.11.2022г., издадено от Директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - [населено място] С НП на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози (ЗАвП) на Л. И. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева за извършено нарушение на чл. 18, т.1 от Наредба № Н-8/27.06.2008 г. за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка, като съдът е преквалифицирал извършеното нарушение в такова по чл.93, ал.2 от ЗАвП.

Наведените касационни основания са за нарушение на материалния и процесуален закон - чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/, вр.чл.63, ал.1, изр. 2-ро ЗАНН. Осъществяването им е аргументирано с доводи, че нарушението е било доказано по безспорен и категоричен начин. Моли се за отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът не се представлява.

Ответникът по касационната жалба – Л. И. П., редовно и своевременно призован за съдебно заседание, не изпраща представител. С писмени бележки оспорва основателността на касационната жалба и моли за отхвърлянето ѝ.

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивното решение и срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че на 23.09.2022г. около 11:50 часа, на Главен път П. на около 5 км. преди разклона за [населено място], с посока на движение [населено място], Л. И. П., в качеството си на водач на товарен автомобил „М. 13018 Атего“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Ангро Трейд“ ООД, извършвал превоз на товари за собствена сметка. В момента на проверката превозвал павега – градински бордюр 50 бр, видно от Заповед от 23.09.2022г. по маршрут С. – Ч., с Лиценз за превоз на товари на територията на Р.България № 06013, валиден до 25.04.2026г. Инспектори в РД „АА“ - [населено място] спрели ППС за проверка, при която установили, че П. не разполага с копие на сключения с работодателя му „Ангро Трейд“ ООД трудов договор.

С възражение № 67-00-29-645/26.09.2022г., депозирано в регламентирания срок, П. е представил на контролния орган заверен препис от трудов договор № 031/09.01.2015г. сключен между „Ангро Трейд“ ООД и Л. И. П., по силата на който последният изпълнява длъжността „автомонтьор“, считано от 12.01.2015г. при работодателя „Ангро Трейд“ ООД.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН Серия А-2012 №328417/23.09.2022г. за извършено от Л. И. П. нарушение на чл.18, ал.1 от Наредба № Н-8 от 27.06.2008г. на МТ. Въз основа на така съставения АУАН е издадено НП № 42 -0003926/14.11.2022г., с което на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози на Л. И. П. е наложена административно наказание глоба в размер на 2000 лв. за нарушение на чл. чл.18, ал.1 от Наредба № Н-8/27.06.2008г. на МТ.

За да измени наказателното постановление, решаващият състав е приел, че извършеното от жалбоподателя административно нарушение се изразява в нарушаване на задължението за носене на определени документи и съответно трябва да се вземе предвид обстоятелството, че трудовият договор е представен след проверката, поради което е приложима санкцията по чл. 93, ал. 2 от ЗАВП, която именно урежда наказанието при нарушаване на задължение за носене на определени документи. Коментирал е, че ако в момента на проверката едно лице не представи документи, това не означава автоматично пълната им липса, т.е, че лицето изобщо няма такива документи. Съдът е ценил нормите на чл. 57 от ЗАНН и чл. 42 от ЗАНН

като е счел, че вмененото на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Посочени са нарушените материални отправни норми, като наказанието за нарушението е индивидуализирано правилно. Изложеното словесно описание на обвинението предполагало правната квалификация по чл. 93, ал. 2 от ЗАВП, която е значително облекчена спрямо тази по чл. 93, ал. 1, т. 1 от същия закон. Приложил е чл. 18, т. 1 от Наредба № Н-8 от 27.06.2008 г. за условията и реда за извършване на превоз на пътници и товари за собствена сметка, съобразно който "при извършване на превози на товари за собствена сметка водачът представя при поискване от контролните органи следните документи: заверено копие на трудовия договор, с който е назначен, или заверено извлечение от него, което съдържа името на работодателя, името на водача, датата на сключване и срока, за който е сключен договорът, и/или заверено копие на договор, с който водачът е предоставен на разположение на лицето по чл. 9". Отчитайки, че при издаване на процесното НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до порочност на административно-наказателното производство, е изменил НП, намалявайки глобата от 2000 лева на 100 лева на основание чл. 93, ал. 2 от ЗАВП.

С възражение № 67-00-29-645/26.09.2022г., П. е представил на контролния орган заверен препис от трудовия му договор. Представянето на същия в тридневния срок за възражения е относимо към преценка съставомерността на поведението на водача. Вмененото на водача нарушение съдът намира за неправилно и за съответно правилно го преквалифицира по реда на санкционната норма на чл. 93, ал. 2 от З., предвид наличие на трудов договор, но непредставяне на копие/извлечение от същия при поискване от контролните органи в хода на извършвана проверка.

Така постановеното решение е правилно.

Решаващият състав е обсъдил комплексно и пълно доказателствата по делото. В мотивите се съдържат обосновани и логически издържани връзки между всички поискани и допуснати доказателства - гласни и писмени.

Първостепенният съд е имал правомощие да промени правната квалификация възприета от административнонаказващия орган, защото правото на защита на уличеното лице не е нарушено. В обвинителния акт, който в случая е актът за установяване на административно нарушение, текстово се съдържа пълно описание на възприетите факти. Това обстоятелство дава възможност на уличеното лице да възприеме адекватно констатациите, които имат отношение към преценката за извършено нарушение. Правната квалификация по чл. 93, ал. 2 от ЗАвт Пр не утежнява правното положение на уличеното лице спрямо тази по чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗАВП. При това положение въззивната инстанция има правомощие да промени правната квалификация на процесната простъпка.

По отношение на мотивите за приложението на чл. 93, ал. 2 от ЗАВП касационната инстанция препраща към мотивите на въззивното решение на основание чл. 221, ал. 1, т. 2 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Обобщавайки гореизложеното, касационната инстанция намира, че оспореното решение следва да се остави в сила като правилно и законосъобразно.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, АССГ, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1651/08.04.2023г., постановено по НАХД № 20221110216663/2022г., по описа на Софийския районен съд, НО, 15-ти състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.